

PRAKSISOVERSIGT · STRAFFERETSPLEJE

Praksisoversigt over anke af straffedomme til landsret og Højesteret

Ankebegrænsning, frister, kontraanke og afvisning efter retsplejelovens kapitel 82-83

Version 2   Opdateret 7. sep. 2026   50 afgørelser · 1992-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Adgangen til at anke byretsdomme i straffesager til landsretten og videre til Højesteret er reguleret i retsplejelovens kapitel 82 og 83 og er blevet markant strammere gennem 2021- og 2024-reformerne. Ankeretten er i dag betinget af sanktionens art og størrelse (§ 902), af rettidig og formrigtig ankemeddelelse (§§ 904, 908 og 913) og – når disse betingelser ikke er opfyldt – af Procesbevillingsnævnets tilladelse (§§ 903 og 932). Praksis fra Højesteret og landsretterne kredser om fire tilbagevendende spørgsmål: rækkevidden af ankebegrænsningen, hvornår en fristoverskridelse kan tilregnes parten efter § 910, stk. 2, hvor langt anklagemyndighedens kontraanke rækker efter § 905, og hvornår tiltaltes udeblivelse fra ankehovedforhandlingen fører til afvisning efter § 920, stk. 2.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Tiltalte kan kun anke uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, når der er idømt andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation eller færdselsfrakendelse – eller når en samlet bøde eller konfiskation overstiger 20.000 kr. og tiltalte ikke er dømt som udebleven efter § 897, stk. 1.
- 02** Strafbortfald fritager ikke fra ankebegrænsningen: Højesteret fastslog i SS-78/2025-HJR, at hverken ordlyd eller forarbejder til § 902, stk. 2, undtager domme, hvor den forskyldte bøde er bortfaldet på grund af lang sagsbehandlingstid.
- 03** Betinget frakendelse af førerretten efter færdselsloven er efter 2024-reformen udtrykkeligt en sanktion, der udløser ankebegrænsning – ikke en sanktion, der åbner fri ankeadgang.
- 04** Det afgørende for, om de nye ankebegrænsningsregler finder anvendelse, er tidspunktet for dommens afsigelse – ikke tidspunktet for hovedforhandlingen.
- 05** Ankefristen er 14 dage fra dommens afsigelse, men regnes ved domme forkyndt efter § 219 a, stk. 5, og ved udeblivelsesdomme efter § 897 først fra forkyndelsen henholdsvis rettens fremsendelse af domsudskriften.
- 06** En anke, der er kommet rettidigt frem til retten i stedet for til anklagemyndigheden, kan admitteres efter § 910, stk. 2 – indlevering til forkert myndighed er ikke i sig selv en tilregnelig fristoverskridelse.

- 07 Fristoverskridelser, der reelt skyldes forsvarerens ekspedition og ikke tiltaltes egne forhold, skal admitteres efter § 910, stk. 2, jf. Højesterets kendelse i sag 145/2018 om en overskridelse på én dag.
- 08 Modsat kan tiltalte ikke få oprejsning, når tiltalte selv har ventet til ankefristens sidste dag eller har været bekendt med anklagemyndighedens anke inden kontraankefristens udløb.
- 09 Anklagemyndighedens kontraanke efter § 905, stk. 1, er ikke begrænset til det, tiltaltes egen anke omfatter: anklagemyndigheden kan kontraanke skyldsspørgsmålet til skade for tiltalte, selv om tiltalte alene har anket strafudmålingen.
- 10 En ren udmålingsanke indebærer et ankeafkald med hensyn til bevisbedømmelsen, men landsretten kan efter § 910, stk. 2, tillade en udvidelse til bevisanke, når fristoverskridelsen ikke kan tilregnes tiltalte.
- 11 Anklagemyndigheden kan efter § 907, stk. 3, anke til fordel for tiltalte trods fristudløb og trods ankeafkald – og tiltalte kan da nedlægge selvstændig formildelsespåstand, selv om formel kontraanke er udelukket.
- 12 Har kun tiltalte anket, kan landsretten ikke idømme en strengere straf end byretten, jf. § 924 – forbuddet mod reformatio in pejus gælder også, når tiltaltes anke undtagelsesvis fremmes i tiltaltes fravær efter § 920, stk. 2.
- 13 Ved anke til skade for tiltalte er det tilstrækkeligt, at genparten af ankemeddelelsen rettidigt er afsendt til tiltalte – ikke at den er kommet frem.
- 14 En anke anses efter § 912, stk. 3, altid for at omfatte bevisbedømmelsen, medmindre andet fremgår af ankemeddelelsen; bevisanke udløser en fuldstændig ny hovedforhandling efter § 917, stk. 1.
- 15 Efter 2021-reformen afviser landsretten som klart udgangspunkt tiltaltes anke ved udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald – og det gælder nu både bevisanke og udmålingsanke, hvor det tidligere kun gjaldt bevisanken.
- 16 Undtagelsen i § 920, stk. 2, skal administreres restriktivt og sigter navnlig på tilfælde, hvor byrettens afgørelse fremstår åbenbart urigtig; Højesteret anvendte den i SS-56/2025-HJR, hvor byrettens retsbog manglede og en senere personundersøgelse pegede på samfundstjeneste.
- 17 Trafikale forsinkelser udgør ikke lovligt forfald, og landsretten er ikke forpligtet til at afvente et varslet, forsinket fremmøde.
- 18 Tiltaltes anke kan efter § 920, stk. 3, afvises forud for hovedforhandlingen, når indkaldelsen på grund af tiltaltes egne forhold ikke har kunnet forkyndes – men ikke når tiltalte har oplyst et lovligt forfald, som retten endnu ikke har prøvet.
- 19 Rettergangsfejl fører kun til ophævelse, hvis overholdelse af reglen kunne have medført et andet udfald, jf. § 925, stk. 1; mangelfuld tolkning skaber som udgangspunkt en formodning herfor.
- 20 Landsretsdomme kan kun ankes til Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse efter § 932, og tilladelsen kan begrænses til en del af sagen eller bestemte ankegrunde.

- 21** Højesteret kan efter § 933, stk. 2, ikke prøve bevisbedømmelsen vedrørende skyld – kun rettergangsfejl, strafudmåling og retsanvendelse – hvilket Menneskerettighedskommissionen har accepteret som foreneligt med 7. tillægsprotokol artikel 2.

Ankeadgangens grundstruktur: hvem kan anke hvad efter §§ 901-902

§ 1

Byrettens domme i straffesager kan ankes til landsretten af anklagemyndigheden eller af tiltalte, og anken kan ud over selve dommen omfatte den forudgående behandling af sagen og de afgørelser, der er truffet under sagen, jf. [retsplejelovens § 901](#). Reglerne findes i [retsplejelovens kapitel 82](#) om anke til landsretten og [kapitel 83](#) om anke til Højesteret.

Ankeretten er asymmetrisk fordelt:

- **Anklagemyndigheden** kan efter [§ 902, stk. 1](#) kun anke, når der efter loven kan idømmes andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation eller frakendelse i medfør af færdselsloven – *medmindre anken er til fordel for tiltalte*. Adgangen til uden procesbevilling at anke til gunst blev indført ved **lov nr. 1169 af 8. juni 2021**, hvor det i forarbejderne anføres, at ændringen giver anklagemyndigheden adgang til at anke sager, "hvor en tiltalt er dømt med urette".
- **Tiltalte** kan efter [§ 902, stk. 2](#) kun anke, når der er idømt andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation eller færdselsfrakendelse, eller når tiltalte – uden anvendelse af [§ 897, stk. 1](#) – er idømt en samlet bøde på over 20.000 kr. eller konfiskation for mere end 20.000 kr.
- **Indenretlige vedtagelser og advarslerne** efter [§ 899](#) og [§ 900](#) kan efter [§ 902, stk. 3](#) slet ikke indbringes for højere ret, medmindre anklagemyndigheden anker til fordel for tiltalte.

Anke kan iværksættes til fordel for tiltalte af tiltalte selv, af værger for en tiltalt under 18 år og – hvis tiltalte er død efter at være idømt fængselsstraf – af ægtefælle, slægtninge i op- eller nedstigende linje og søskende, jf. [§ 906](#). Byretsforvareren har efter [§ 906, stk. 4](#) pligt til efter anmodning at rådgive om anke og bistå med at iværksætte den – en pligt, der har haft direkte betydning i oprejsningspraksis, jf. nedenfor.

Ankeafkald kan afgives, når dommen er afsagt, og en anke kan frafaldes, indtil landsretten har afsagt dom, jf. [§ 909](#). Frafaldes anken, hæves ankesagen typisk uden videre behandling, som det skete i **SS-1689/2013-OLR**, hvor både domfældte og anklagemyndigheden skriftligt frafaldt anke og kontraanke.

LOV

[Retsplejeloven § 901](#)

[Retsplejeloven § 902, stk. 1-3](#)

[Retsplejeloven § 906](#)

[Retsplejeloven § 909](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Ankesag hævet efter frafald og salærfastsættelse

16.12.2014

2024-reformen af § 902, stk. 2: 20.000 kr.-grænsen, bortfald af dagbødegrænsen og færdselsfrakendelser

§ 2

Ved gennemførelsen af flerårsaftalen for domstolene 2024-27 – **lov nr. 661 af 11. juni 2024**, med virkning for domme afsagt fra den 15. juni 2024 – blev tiltaltes ankeadgang omlagt. Forarbejderne beskriver ændringen udførligt:

"Forslagene indebærer endvidere, at den gældende beløbsgrænse på 6.000 kr. for anke af bøde eller konfiskation uden Procesbevillingsnævnets tilladelse forhøjes til 20.000 kr. Endvidere vil der fremover ikke gælde en særlig grænse for at skulle have Procesbevillingsnævnets tilladelse, når en bødestraf er udmålt i dagbøder. Fremover vil det afgørende være om den samlede bødestraf, som er idømt ved dommen, er fastsat til højst 20.000 kr. eller til mere end 20.000 kr."

De almindelige bemærkninger til reformen (pkt. 2.2.2.1) knytter ændringen direkte til den politiske aftale: aftalepartierne var enige om at forhøje beløbsgrænsen til 20.000 kr., og om at "anke af bødedomme med førerretsfrakendelse, kørselsforbud eller frakendelse af retten til at føre lille knallert skal kræve Procesbevillingsnævnets tilladelse i samme omfang som anke af andre bødedomme".

De praktiske konsekvenser, som forarbejderne selv fremhæver, er:

Situation	Ankeadgang uden tilladelse
20 dagbøder à 1.200 kr. (24.000 kr.)	Ja – samlet bøde over 20.000 kr.
30 dagbøder à 600 kr. (18.000 kr.)	Nej
Bøde 25.000 kr. + konfiskation 5.000 kr.	Ja – også hvis kun konfiskationen ankes
Bøde under grænsen + betinget førerretsfrakendelse	Nej
Dømt som udebleven efter § 897, stk. 1, med bøde over 20.000 kr.	Nej

Beløbsgrænsen gælder for hver tiltalt for sig, og den omfatter efter forarbejderne alle former for konfiskation – ikke kun konfiskation af genstande. Har tiltalte derimod givet møde ved en befuldmægtiget efter [§ 897, stk. 4](#), anses tiltalte ikke for dømt som udebleven, og ankeadgangen består.

Spørgsmålet om, hvorvidt § 897, stk. 1, overhovedet var anvendt korrekt, kan derfor blive afgørende for ankeadgangen. I **S-0588-25** hjemviste landsretten en færdselssag, hvor byretten havde afsagt udeblivelsesdom efter [§ 897, stk. 1](#), til fornyet vurdering af sagens strafpotentiale – bestemmelsen forudsætter, at der ikke er spørgsmål om højere straf end bøde.

Hertil kommer, at bødesager afgjort helt uden retsmøde efter [§ 896 a](#) slet ikke kan ankes.

Rigsadvokatmeddelelsen fastslår, at politikredsen i disse sager ikke har hjemmel til at nedsætte bøden, og at domfældte i stedet skal vejledes om muligheden for at søge Procesbevillingsnævnet om anketilladelse, jf. [Rigsadvokatmeddelelsen om straffens fastsættelse, pkt. 6.1.1](#).

LOV

[Retsplejeloven § 896a](#)
[Retsplejeloven § 897, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 902, stk. 2](#)

PRAKSIS

Landsretten · Kendelse om udeblivelsesdom (§ 897) i færdselsstraffesag: Landsretten hjemviste sagen til vurdering af strafpotentiale

18.07.2025

§ 3 Strafbortfald undtager ikke fra ankebegrænsningen – SS-78/2025-HJR

Det mest omdiskuterede fortolkningsspørgsmål efter 2024-reformen har været, om en dom, hvor den forskyldte bøde er *bortfaldet* – typisk på grund af lang sagsbehandlingstid – er omfattet af ankebegrænsningen, når tiltalte reelt ikke er "idømt" nogen bøde.

Østre Landsret tog stilling i [SS-2067/2024-OLR](#). Tiltalte var fundet skyldig efter [færdselslovens § 3, stk. 1](#), bøden var bortfaldet, og der var sket betinget frakendelse af førerretten i 3 år. Landsretten konstaterede, at trykt praksis var uensartet – **TfK 2005.552Ø** og **UfR 2018.2848Ø** havde tilladt fri anke ved strafbortfald, mens **UfR 1945.381/2V** og **UfR 1954.901/2Ø** forudsætningsvis havde afvist det – og at der verserede 13 sager med samme problemstilling, heraf 11 færdselssager. Landsretten afviste anken efter [§ 914, stk. 1, nr. 4](#) med tre led i begrundelsen: hverken ordlyd eller forarbejder undtager strafbortfald; strafbortfald forekommer typisk i sager, hvor bøden ville have ligget under grænsen; og den betingede førerretsfrakendelse er selv en sanktion, der udløser ankebegrænsning. Argumentet om, at hovedforhandlingen lå før den 15. juni 2024, blev afvist – det afgørende er tidspunktet for **dommens afsigelse**.

Procesbevillingsnævnet meddelte i [j.nr. 25/17593](#) tilladelse til at få det principielle spørgsmål prøvet, og Højesteret afgjorde det i [SS-78/2025-HJR](#):

Højesteret fandt, at hverken ordlyden af eller forarbejderne til retsplejelovens § 902, stk. 2, udelukker sager med strafbortfald fra appelbegrænsningen.

Da tiltalte ikke var idømt andre følger end bøde og færdselsfrakendelse, og straffen var bortfaldet, krævede anken tilladelse efter [§ 903, stk. 1](#). Landsrettens afvisningskendelse blev stadfæstet.

Afgørelsen har bred rækkevidde: den fastslår, at ankebegrænsningen knytter sig til **sanktionstypen og strafferammen efter sagens karakter**, ikke til, om der faktisk er fastsat en byrde ved dommen.

LOV

[Færdselsloven § 125, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 902, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 903, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 914, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Strafbortfald fritager ikke tiltalte fra ankebegrænsning i retsplejelovens § 902, stk. 2	26.01.2026
	Landsretten · Østre Landsret afviser anke i færdselssag – strafbortfald fritager ikke fra krav om procesbevillingsnævnets tilladelse	17.06.2025
	Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: Appeltilladelse i færdselssag om, hvorvidt strafbortfald undtager fra ankebegrænsningen i retsplejelovens § 902, stk. 2	18.08.2025

§ 4 2.-instansbevilling efter § 903 og anke af indenretlige vedtagelser

Når ankeadgangen er afskåret efter § 902, kan Procesbevillingsnævnet efter [§ 903, stk. 1](#) tillade anke, "hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler for det". Ansøgningen skal indgives inden 14 dage efter dommens afsigelse, men nævnet kan undtagelsesvis meddele tilladelse ved ansøgning indgivet senere – dog inden 1 år, jf. [§ 903, stk. 2](#). Er det tiltalte, der vil anke, beregnes fristen som efter [§ 904, stk. 2 og 3](#).

Rigsadvokatmeddelelsen om procesbevillinger beskriver den administrative gennemførelse: når nævnet meddeler andeninstansbevilling, udfærdiger statsadvokaten ankemeddelelse og indbringelsesbrev til landsretten og sørger for forkyndelse, ligesom statsadvokaten samtidig giver politidirektøren meddelelse om udsættelse eller standsning af fuldbyrdelsen, jf. [§ 911, stk. 3](#) og [Rigsadvokatmeddelelsen om procesbevillinger, pkt. 3.4.4](#). Sagen skal indbringes for landsretten inden 14 dage efter nævnets underretning, jf. [§ 903, stk. 4](#).

At en ansøgning til Procesbevillingsnævnet **ikke** i sig selv afbryder fuldbyrdelsen fremgår af [Rigsadvokatmeddelelsens pkt. 3.3.1](#); det er landsrettens præsident, der kan bestemme udsættelse efter § 911, stk. 3.

For indenretlige vedtagelser gjaldt tidligere et absolut krav om procesbevilling. I [SS-2047/2010-OLR](#) afviste Østre Landsret en anke af en indenretlig bødevedtagelse kombineret med betinget frakendelse efter [færdselslovens § 119 a, stk. 4](#), fordi retsplejelovens almindelige regler om anketilladelse fandt tilsvarende anvendelse på færdselslovens vedtagelser. Retsstillingen er i dag delvis ændret: forarbejderne til 2024-loven begrunder udtrykkeligt ophævelsen af kravet om tilladelse ved anke til gunst med, at nævnet "i praksis altid" gav tilladelse, og at kravet derfor var "et overflødigt processkridt". Efter [§ 902, stk. 3](#) kan anklagemyndigheden nu anke en indenretlig bødevedtagelse eller advarsel til fordel for tiltalte uden nævnets tilladelse – mens tiltaltes egen indbringelse fortsat kræver tilladelse efter [§ 903, stk. 3](#).

LOV

[Retsplejeloven § 899](#)[Retsplejeloven § 900](#)[Retsplejeloven § 903, stk. 1-4](#)[Retsplejeloven § 911, stk. 3](#)PRAKSIS **Landsretten** · Anke af bødevedtagelse kræver Procesbevillingsnævnets tilladelse

16.12.2010

§ 5 Ankefristen i § 904 og formkravene til ankemeddelelsen

Ankefristen er 14 dage regnet fra dommens afsigelse, jf. [§ 904, stk. 1](#). To undtagelser flytter fristens begyndelsestidspunkt: skal dommen forkyndes efter § 219 a, stk. 5, regnes tiltaltes frist fra forkyndelsen ([§ 904, stk. 2](#)), og er sagen afgjort efter § 897 uden tiltaltes tilstedeværelse eller kendskab til domsafsigelsen, regnes fristen fra den dag, retten har sendt en udskrift af dommen til tiltalte ([§ 904, stk. 3](#)).

Formkravene til tiltaltes ankemeddelelse fremgår af [§ 908](#): meddelelsen kan fremsættes mundtligt til retsbogen eller til forkynderen, eller indgives skriftligt og underskrevet til anklagemyndigheden eller byretten. Kravet om en underskrevet meddelelse er reelt. I [SS-812/2009-VLR](#) afviste Vestre Landsret en anke, der alene var fremsendt pr. e-mail uden efterfølgende original ankemeddelelse, jf. § 908, stk. 2, sammenholdt med § 910, stk. 1, og § 914.

Omvendt er indlevering til den forkerte – men rette retlige – modtager ikke fatal. I [SS-495/2007-HJR](#) stadfæstede Højesteret, at en anke, der var kommet frem til landsretten inden fristens udløb, men først nåede anklagemyndigheden efter udløbet, kunne admitteres. Afgørelsen viser, at fristreglen håndhæves med et vist realitetshensyn, når fejlen er af ekspeditions-mæssig karakter.

Den, der anker, skal i ankemeddelelsen angive, hvad anken støttes på, jf. [§ 913](#). Landsretten kan dog, hvor særlige grunde taler for det, give adgang til at angive begrundelsen efter ankefristens udløb – og efter [§ 926, stk. 2](#) tillade, at anken støttes på forhold, der ikke er anført rettidigt, mod at sagen om nødvendigt udsættes af hensyn til modpartens forberedelse.

For sen anke afvises af landsretten efter [§ 910, stk. 1](#). Det gælder også uden for de klassiske straffesager: i [SS-229/2022-OLR](#) afvises en anke i en sag om fuldbyrdelse af en udenlandsk dom efter EU-straff fuldbyrdelsesloven som for sent indgivet. I private straffesager gælder tilsvarende principper, men landsretten kan efter omstændighederne undlade at afvise, jf. [BS-13539/2024-VLR](#) om en æreskrænkelssag, hvor ankemeddelelsen var indleveret efter fristen.

LOV [Retsplejeloven § 904, stk. 1-3](#) [Retsplejeloven § 908](#) [Retsplejeloven § 910, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 913](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret stadfæster tilladelse til anke trods indlevering til forkert myndighed	20.08.2007
	Landsretten · Landsrettens afgørelse om ikke at afvise for sen anke i sag om æreskrænkelser	24.04.2024
	Landsretten · Anke afvist som for sent indgivet i sag om fuldbyrdelse af dom	19.09.2022
	Landsretten · Afvisning af anke indgivet via e-mail uden efterfølgende fremsendelse af original ankemeddelelse	04.06.2009

§ 6 Oprejsning efter § 910, stk. 2: hvornår kan fristoverskridelsen tilregnes parten?

Landsretten kan efter [§ 910, stk. 2](#) tillade en for sen anke, hvis parten sandsynliggør, at den pågældende først efter fristens udløb blev bekendt med ankegrunden, eller at overskridelsen "i øvrigt skyldes grunde, som ikke kan tilregnes den pågældende". Ankemeddelelsen skal da iværksættes inden 14 dage efter, at hindringen ophørte, og skal indeholde oplysning om begrundelsen for overskridelsen.

Tilregnelsesvurderingen er kernen. Højesteret trak grænsen i [sag 145/2018](#): tiltalte traf beslutning om at anke på fristens sidste dag, kontaktede forsvareren, og forsvarerens brev nåede anklagemyndigheden én dag for sent. Højesteret admitterede anken:

"Højesteret finder, at der under de foreliggende omstændigheder ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at fristoverskridelsen kan tilregnes T."

Modsat gik det i [SS-3341/2017-OLR](#), hvor Østre Landsret afviste en tilsvarende endagsoverskridelse. Sammenholdt viser afgørelserne, at det afgørende er, om tiltalte selv har handlet i så god tid, at forsvareren havde et realistisk tidsrum til at ekspedere anken – ikke blot om fejlen formelt lå hos forsvareren.

Oprejsning kan også komme anklagemyndigheden til gode. I [SS-377/2015-VLR](#) admitterede Vestre Landsret en skærpesanke, der byggede på en udtalelse fra Retslægerådet, som først forelå efter ankefristens udløb – et lærebogseksempel på første led i § 910, stk. 2 (kendskab til ankegrunden opnået efter fristen).

For tiltaltes **kontraanke** gælder en mildere, men ikke ubetinget lempeligere regel: efter [§ 910, stk. 3](#) kan landsretten tillade en for sen kontraanke efter § 905, stk. 2, "hvis der er rimelig grund til det". I [SS-1194/2021-OLR](#) afvistes en kontraanke indgivet 31. maj over for en anklagemyndighedsanke af 29. april. Landsretten lagde vægt på, at ankemeddelelsen var udleveret til den varetægtsfængslede tiltalte den 3. maj:

"Tiltalte har således inden udløbet af kontraankefristen været bekendt med anklagemyndighedens udmålingsanke. Landsretten finder allerede på den baggrund, at der ikke er rimelig grund til at tillade hans bevisanke efter retsplejelovens § 910, stk. 3."

Retten henviste samtidig til, at tiltaltes påstand om en misforståelse med byretsforvareren ikke var underbygget, jf. **TfK 2018.1002 Ø** – bevisbyrden for, at overskridelsen ikke kan tilregnes tiltalte, ligger hos tiltalte.

LOV	Retsplejeloven § 904, stk. 1 Retsplejeloven § 905, stk. 2 Retsplejeloven § 910, stk. 2-3	
PRAKSIS	Højesteret · Admittance af for sent indgivet anke i straffesag grundet manglende tilregnelser til tiltalte	16.01.2019
	Landsretten · Landsrettens afvisning af for sen kontraanke	30.06.2021
	Landsretten · Anke afvist på grund af for sen indgivelse trods mulig forsvarerfejl	12.03.2018

Landsretten · Anklagemyndighedens anke om skærpelse admitteres trods fremlæggelse af nye oplysninger efter ankefristens udløb

21.08.2015

Kontraanke efter § 905 – og udvidelsen fra udmålingsanke til bevisanke

§ 7

Kontraanken er den centrale sikkerhedsventil for modparten: er en dom anket efter §§ 902 eller 903, kan modparten anke inden 14 dage efter at have fået meddelelse om den anden parts anke, jf. [§ 905, stk. 1](#). Anker anklagemyndigheden, regnes tiltaltes kontraankefrist uanset tidspunktet for anklagemyndighedens anke fra dagen efter udløbet af den almindelige ankefrist, jf. [§ 905, stk. 2](#).

Det centrale materielle spørgsmål – om kontraanken er **begrænset** af omfanget af modpartens anke – blev afgjort i **S-2119-14** og stadfæstet af Højesteret. I **SS-2119/2014-OLR** havde tiltalte alene anket strafudmålingen, hvorefter anklagemyndigheden kontraankede skyldsspørgsmålet efter fristens udløb. Østre Landsret udtalte:

"Der ses hverken efter bestemmelsesternes ordlyd eller på andet grundlag at være holdepunkter for at forstå bestemmelsesternes således, at anklagemyndighedens mulighed for at kontraanke til skade for tiltalte er begrænset til alene at vedrøre strafudmålingen i tilfælde, hvor den af tiltalte iværksatte anke ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld."

Højesteret stadfæstede i **SS-14/2015-HJR** med henvisning til bestemmelsesternes ordlyd og forarbejder – kontraankeadgangen skal netop sikre modparten mod at blive stillet ringere som følge af den sene meddelelse om modpartens anke.

Afgørelsestens anden halvdel er mindst lige så vigtig i praksis. Landsretten fastslog, at tiltaltes oprindelige udmålingsanke **må anses som et ankeafkald med hensyn til bevisbedømmelsen**, og at en senere udvidelse derfor skal bedømmes efter [§ 910, stk. 2](#). Udvidelsen blev tilladt:

"Da overskridelse af ankefristen i relation til udvidelsen af tiltaltes anke ikke kan tilregnes ham, idet han var bibragt den fejlagtige opfattelse, at anken ikke ville kunne omfatte bedømmelsen af beviserne for hans skyld, tillader landsretten, at tiltaltes anke udvides som anført."

Den omvendte udgang ses i **SS-2105/2009-VLR**, hvor tiltalte havde anket strafudmålingen med henblik på betinget dom og siden ville udvide til bevisbedømmelsen; anmodningen blev afvist som for sen efter §§ 904 og 910.

Om kontraankens rettidighed gælder almindelige bevisregler. I **S-3323-13** fandt Østre Landsret en kontraanke fremsendt pr. telefax rettidig og afviste forsvarerens afvisningspåstand.

LOV

[Retsplejeloven § 905, stk. 1-2](#)[Retsplejeloven § 910, stk. 2](#)[Retsplejeloven § 912, stk. 3](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret stadfæster landsretskendelse om anklagemyndighedens kontraanke efter ankefristens udløb 11.05.2015

Landsretten · Anklagemyndighedens kontraanke efter anke af strafudmåling 19.09.2014

Landsretten · Østre Landsret: Afvisning af kontraanke ikke taget til følge - spørgsmål om fristoverholdelse via telefax 12.08.2014

Landsretten · Landsret afviste anmodning om bevisanke på grund af overskredet ankefrist 06.11.2009

Anke til skade for tiltalte: meddelelses- og forkyndelseskravene i § 907

§ 8

Vil anklagemyndigheden anke eller kontraanke til skade for tiltalte inden for de almindelige frister, skal ankemeddelelsen være **landsretten i hænde** inden fristens udløb, og genparten sendes så vidt muligt samtidig til tiltalte med Digital Post eller anbefalet brev samt til byretten og forsvareren, jf. § 907, stk. 1. Anker anklagemyndigheden i andre tilfælde til skade, skal ankemeddelelsen **forkyndes** for tiltalte inden fristens udløb, jf. § 907, stk. 2.

Sondringen mellem *afsendelse* og *fremkomst* er afgjort i praksis. I [S-1446-19](#) havde PostNord fejlfrankeret det anbefalede brev, så postbuddet krævede strafporto, og tiltalte afviste at modtage det. Østre Landsret fandt under henvisning til fast højesteretspraksis, at § 907, stk. 1, alene kræver rettidig **afsendelse** af genparten, og at anken derfor var rettidig.

Omvendt er forkyndelseskravet i stk. 2 reelt: i [SS-1659/2015-VLR](#) blev anklagemyndighedens anke prøvet netop på spørgsmålet om rettidig forkyndelse af ankemeddelelsen.

Skyldes den manglende ekspedition tiltaltes egne forhold, bærer tiltalte risikoen. I [SS-2598/2018-VLR](#) var tiltalte registreret som forsvundet, ikke tilmeldt e-Boks og uden oplyst adresse. Landsretten udtalte:

"Det har derfor ikke været muligt at sende genpart af ankemeddelelsen til hende, jf. retsplejelovens § 907, stk. 1, 2. pkt. [...] Da det således skyldes tiltaltes forhold, at forkyndelse ikke har kunnet ske, afviser landsretten tiltaltes bevisanke, jf. retsplejelovens § 920, stk. 3."

Sagen blev herefter fremmet som anklagemyndighedens udmålingsanke i tiltaltes fravær efter § 921, stk. 2, og landsretten afviste, at dette stred mod EMRK artikel 6: "Den omstændighed, at tiltalte på grund af sine egne forhold ikke har kunnet gøres bekendt med anklagemyndighedens kontraanke til skærpeelse, kan ikke føre til andet resultat."

Selve kravene til ankemeddelelsens indhold – herunder oplysning om, at tiltalte eller forsvareren senere vil blive underrettet om hovedforhandlingens tidspunkt – følger af § 907, stk. 4.

LOV	Retsplejeloven § 907, stk. 1-4	Retsplejeloven § 920, stk. 3	Retsplejeloven § 921, stk. 2
PRAKSIS	Landsretten · Anklagemyndighedens anke til skade for tiltalte fundet rettidig trods PostNords fejlfrankering af anbefalet brev 30.01.2020		
	Landsretten · Landsretten afviser bevisanke og fremmer sag som udmålingsanke trods manglende forkyndelse for tiltalte 08.04.2019		
	Landsretten · Kendelse om afvisning af anke grundet manglende forkyndelse af ankemeddelelse 14.12.2016		

Anke til fordel for tiltalte efter § 907, stk. 3, og forbuddet mod skærpeelse i § 924

§ 9

Anklagemyndigheden kan iværksætte anke til fordel for tiltalte, selv om ankefristen er udløbet, og en sådan anke hindres heller ikke af, at tiltalte har givet ankeafkald, jf. § 907, stk. 3. Bestemmelsen rejser spørgsmålet

om tiltaltes egen processuelle stilling under en sådan anke, da adgangen til formel kontraanke efter § 905 kun henviser til §§ 902 og 903.

Højesteret afklarede spørgsmålet i [sag 44/2020](#). Anklagemyndigheden havde efter fristens udløb anket til formildelse med påstand om nedsættelse af den ubetingede strafdel; tiltalte ville nedlægge selvstændig påstand om, at hele straffen blev gjort betinget, hvilket landsretten afviste. Højesteret gav tiltalte medhold i det processuelle:

"Det er imidlertid et fast princip i strafferetsplejen, at domstolene ved sanktionsvalg og strafudmåling ikke er bundet af parternes tilkendegivelser, men frit tager stilling hertil inden for rammerne af den rejste tiltale og den begrænsning, der følger af princippet om, at der ikke kan idømmes en strengere straf end ved den indankede dom, hvis der alene er anket med påstand om formildelse, jf. herved retsplejelovens § 924."

"Hvis anklagemyndigheden, som i den foreliggende sag, anker til formildelse med en nærmere angivelse af, hvilken strafudmåling anklagemyndigheden anser for passende, er tiltalte derfor ikke afskåret fra at nedlægge en selvstændig påstand om formildelse."

Højesteret stadfæstede dog straffen konkret.

Forbuddet mod *reformatio in pejus* i § 924 er kort og kategorisk: "Hvis kun tiltalte har anket, kan retten ikke idømme en strengere straf end ved byrettens dom." Forarbejderne til 2024-reformen præciserer forholdet til udeblivelsestilfældene: fremmes tiltaltes anke undtagelsesvis i tiltaltes fravær alene i medfør af § 920, stk. 2, kan landsretten **ikke** skærpe straffen, mens landsretten godt kan skærpe, hvis anklagemyndigheden tillige har anket. Samme sted understreges det, at forsvareren under anklagemyndighedens skærpeansøgen frit kan gøre gældende, at straffen er fastsat for højt, og at landsretten ubundet af parternes påstande kan udmåle både højere og lavere straf end byretten.

En tilsvarende beskyttelsesregel gælder ved rettergangsfejl: tilsidesættelse af regler, der udelukkende er fastsat af hensyn til tiltalte, kan efter § 925, stk. 2 ikke føre til, at dommen ændres til skade for tiltalte.

LOV

[Retsplejeloven § 907, stk. 3](#)[Retsplejeloven § 924](#)[Retsplejeloven § 925, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om tiltaltes adgang til selvstændig formildelsespåstand ved anklagemyndighedens anke efter fristens udløb

02.11.2020

Ankegrundene i § 912: bevisanke og revisionsanke – og betydningen for sagens behandling

§ 10

Anke kan efter § 912, stk. 1 støttes på fire grunde: rettergangsfejl (nr. 1), at straffens størrelse ikke står i passende forhold til lovovertrædelsen (nr. 2), urigtig retsanvendelse ved afgørelsen af skyldsspørgsmålet (nr. 3) og fejlagtig bevisbedømmelse (nr. 4). Rettergangsfejl, som retten ikke påser af egen drift, kan kun påberåbes, hvis parten fremsatte indsigelse i byretten, jf. § 912, stk. 2.

Afgørende for sagens behandling er formodningsreglen i § 912, stk. 3: en anke **anses for at omfatte bevisbedømmelsen, medmindre andet fremgår af ankemeddelelsen**. Den, der vil begrænse sin anke, skal altså gøre det udtrykkeligt – og bærer så konsekvenserne, jf. ankeafkaldsbetragtningen i S-2119-14 ovenfor.

Forarbejderne til 2024-reformen redegør for terminologien og retsvirkningerne:

"En sådan anke omtales i praksis som en 'bevisanke', og der finder en fuldstændig ny hovedforhandling sted for landsretten, jf. retsplejelovens § 917, stk. 1. [...] Tiltaltes anke kan endvidere støttes på, at sanktionen ikke står i påssende forhold til lovovertrædelsen, at domfældelsen er urigtig som følge af fejlagtig anvendelse af strafbestemmelsen, eller at der er begået rettergangsfejl, jf. retsplejelovens § 912, stk. 1, nr. 1-3. En sådan anke omtales under ét som en 'revisionsanke', og den første og hyppigste af dem omtales som en 'udmålingsanke'."

Sondringen har direkte procesretlige konsekvenser. Ved bevisanke gennemføres en fuldstændig ny hovedforhandling efter reglerne i kapitel 77-79, jf. [§ 917, stk. 1](#), og reglerne om skriftlig behandling i §§ 926-930 b finder ikke anvendelse. Ved revisionsanke behandles sagen efter kapitel 78 med de modifikationer, der følger af [§ 917, stk. 2](#).

Tiltaltes ret til at afgive forklaring efter hvert vidne – [§ 917, stk. 1](#), jf. [§ 866, stk. 2](#) – var afgørende i [SS-2653/2019-VLR](#). Tiltalte havde afgivet forklaring under første retsdag, men udeblev fra den fortsatte hovedforhandling, hvor nye vidner skulle afhøres:

"Der er indkaldt yderligere vidner, som ikke blev afhørt under byrettens behandling, og da tiltalte efter retsplejelovens § 917, stk. 1, jf. § 866, stk. 2, bl.a. efter hvert vidne har adgang til at afgive forklaring [...] kan sagen ikke med nytte fortsat behandles uden tiltaltes tilstedeværelse."

Samme afgørelse fastslår, at en **ren frifindelsesanke ikke kan behandles som en udmålingsanke**, blot fordi forsvareren ved hovedforhandlingens indledning nedlagde en subsidær formildelsespåstand, som anklagemyndigheden ikke straks protesterede imod.

LOV

[Retsplejeloven § 866, stk. 2](#)[Retsplejeloven § 912, stk. 1-3](#)[Retsplejeloven § 917, stk. 1-2](#)

PRAKSIS

Landsretten · Ankesag afvist grundet tiltaltes udeblivelse

08.12.2020

Landsretten · Anklagemyndighedens kontraanke efter anke af strafudmåling

19.09.2014

§ 11 Straks-afvisning efter § 914 og afvisning af anklagemyndighedens anke af en frifindende dom

Når anke er sket, kan modparten efter [§ 914, stk. 1](#) anmode landsretten om straks at afvise ankesagen, hvis fristerne og fremgangsmåderne i kapitlet ikke er overholdt (nr. 1), hvis den, der anker, mangler beføjelse hertil (nr. 2), hvis den påberåbte ankegrund utvivlsomt ikke kan føre til ophævelse (nr. 3), eller hvis anke er udelukket efter § 902 (nr. 4). Retten kan afvise af egen drift, jf. [§ 914, stk. 2](#), og afvisning sker ved kendelse efter at ankeparten har haft adgang til at udtale sig, jf. [§ 914, stk. 3](#).

Bestemmelsen er den formelle hjemmel bag strafbortfaldssagerne: både [SS-2067/2024-OLR](#) og den stadfæstende højesteretskendelse i [SS-78/2025-HJR](#) bygger på § 914, stk. 1, nr. 4, jf. stk. 3.

En særskilt afvisningsgrund gælder ved anklagemyndighedens anke af en **frifindende** dom: landsretten kan efter [§ 920, stk. 1](#) afvise anken efter reglen i § 846, hvis retten finder, at sagen ikke er undergivet offentlig påtale, at forholdet ikke er strafbart, eller at strafansvaret er bortfaldet ved forældelse.

Ankes en frifindende dom med henblik på fornyet bevisbedømmelse, kan sagen derimod ikke fremmes uden tiltaltes tilstedeværelse. I [SS-1358/2017-OLR](#) udeblev to tiltalte og en nødvendig tolk fra hovedforhandlingen af anklagemyndighedens anke af en frifindende dom; Østre Landsret udsatte sagen og traf bestemmelse om

anholdelse i stedet for at fremme sagen. Forarbejderne til 2021-loven bekræfter dette princip med henvisning til **U 2018.1280 Ø**: en anke eller kontraanke fra anklagemyndigheden, der omfatter beviserne for tiltaltes skyld, kan ikke fremmes i tiltaltes fravær.

LOV	Retsplejeloven § 846	Retsplejeloven § 914, stk. 1-3	Retsplejeloven § 920, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Strafbortfald fritager ikke tiltalte fra ankebegrænsning i retsplejelovens § 902, stk. 2 26.01.2026 Landsretten · Østre Landsret afviser anke i færdselssag – strafbortfald fritager ikke fra krav om procesbevillingsnævnets tilladelse 17.06.2025 Landsretten · Landsrettens kendelse om udsættelse og anholdelse i straffesag 21.12.2017		

§ 12 Udeblivelse fra ankehovedforhandlingen – § 920, stk. 2, før og efter 2021-reformen

Ingen bestemmelse i kapitel 82 er hyppigere anvendt end [§ 920, stk. 2](#). Reglen blev gennemgribende ændret ved **lov nr. 1169 af 8. juni 2021** og sprogligt præciseret ved **lov nr. 661 af 11. juni 2024**.

Den tidligere retstilstand var, at retten *kunne* afvise tiltaltes anke, hvis tiltalte udeblev uden oplyst lovligt forfald, *anken omfattede bevisbedømmelsen*, og sagen ikke med nytte kunne behandles uden tiltalte. Højesteret udnyttede denne afgrænsning i [sag 7/2017](#):

"Højesteret finder herefter, at retsplejelovens § 920, stk. 2, ikke giver hjemmel til at afvise en subsidær anke til formildelse."

Sagen blev derfor hjemvist til realitetsbehandling af udmålingsspørgsmålet. Tilsvarende fastslog Højesteret samme dag i [sag 20/2017](#), at § 920, stk. 3, kun gav hjemmel til at afvise tiltaltes **bevisanke**.

Om vurderingstidspunktet fastslog Højesteret i [SS-81/2021-HJR](#), at spørgsmålet om, hvorvidt sagen kunne behandles med nytte, "med rette er foretaget på det tidspunkt, hvor landsretten konstaterede, at han var udeblevet" – tiltalte mødte 47 minutter for sent og fik ikke anken genoptaget.

Den gældende regel er obligatorisk og omvendt formuleret: retten *afviser* tiltaltes anke, medmindre den undtagelsesvis finder det nødvendigt at fremme sagen i tiltaltes fravær. Forarbejderne til 2021-loven forklarer skiftet:

"Den foreslåede ordning indebærer, at retten fremover som det helt klare udgangspunkt ved kendelse afviser tiltaltes anke i tilfælde, hvor tiltalte udebliver uden lovligt forfald. Dette vil gælde, uanset om der er tale om en udmålingsanke eller en bevisanke. [...] Undtagelsen forudsættes administreret restriktivt og vil navnlig kunne være relevant i tilfælde, hvor landsretten skønner, at byrettens afgørelse er åbenbart urigtig."

2024-loven præciserede, at reglen angår udeblivelse fra "et retsmøde under hovedforhandlingen", og forarbejderne understreger, at bestemmelsen skal anvendes **af egen drift**, uanset hvordan anklagemyndigheden og forsvareren stiller sig.

Undtagelsen er anvendt af Højesteret i [SS-56/2025-HJR](#). Tiltalte meldte kl. 09.00 telefonisk, at han var forsinket i trafikken og ville møde kl. 09.25; landsretten afviste anken kl. 09.10. Højesteret tiltrådte, at trafikale forhold ikke er lovligt forfald, og at der ikke var grundlag for at kritisere, at landsretten ikke afventede fremmødet – men fandt efter en samlet vurdering, at fire særlige omstændigheder gjorde det nødvendigt

at fremme udmålingsanken: byretten kunne ikke levere en retsbog med tiltaltes forklaring, der forelå ingen personundersøgelse efter § 808 forud for byrettens dom, en senere § 808-undersøgelse vurderede tiltalte egnet til samfundstjeneste, og forsvareren protesterede mod afvisningen.

"På den anførte baggrund finder Højesteret efter en samlet vurdering, at det undtagelsesvist var nødvendigt at fremme sagen i Tiltaltes fravær, jf. retsplejelovens § 920, stk. 2."

Hovedreglen om afvisning er derimod fulgt i en lang række landsretsafgørelser: [SS-1795/2024-VLR](#) (trafikale forsinkelser; anklagemyndigheden frafaldt herefter sin kontraanke), [SS-1190/2021-OLR](#), [SS-3283/2006-VLR](#) (fejlopfattelse af retsmødetidspunktet), [SS-3331/2008-OLR](#) og [SS-3473/2022-OLR](#), hvor en fremlagt lægeattest ikke i tilstrækkelig grad godtgjorde lovligt forfald.

At afvisning af tiltaltes anke **ikke** rammer anklagemyndighedens anke fremgår udtrykkeligt af 2024-forarbejderne: anklagemyndigheden kan frafalde sin anke, hvorved byrettens dom står ved magt, eller fastholde den – og en fastholdt udmålingsanke kan altid fremmes i tiltaltes fravær efter § 921, stk. 2, forudsat forsvareren er mødt.

LOV	Retsplejeloven § 808	Retsplejeloven § 920, stk. 2	Retsplejeloven § 921, stk. 2
PRAKSIS			
	Højesteret · Højesteret: Landsret burde have fremmet udmålingsanke efter tiltaltes forsinkelse – særlige omstændigheder ved manglende personundersøgelse og utilgængelig tilståelsesforklaring gjorde det undtagelsesvist nødvendigt		16.12.2025
	Højesteret · Højesterets kendelse stadfæster afvisning af bevisanke grundet udeblivelse		12.08.2022
	Højesteret · Højesterets prøvelse af afvisning af anke og sonderingen mellem bevis- og udmålingsanke		23.08.2017
	Højesteret · Højesterets ophævelse af landsretsafvisning: Krav til behandling af udeblivelse og lovligt forfald i ankesager		23.08.2017
	Landsretten · Vestre Landsret afviste ankesag på grund af tiltaltes udeblivelse		21.01.2025
	Landsretten · Landsrettens afvisning af anke grundet manglende dokumentation for lovligt forfald		04.06.2024
	Landsretten · Anke afvist grundet udeblivelse fra hovedforhandling		23.05.2022
	Landsretten · Landsretten afviser anke i voldssag grundet udeblivelse		13.01.2009
	Landsretten · Vestre Landsrets afvisning af ankesag grundet tiltaltes udeblivelse uden lovlig grund		13.11.2007

Afvisning forud for hovedforhandlingen – § 920, stk. 3, og kravet om at prøve lovligt forfald

Kan indkaldelsen til hovedforhandlingen på grund af tiltaltes forhold ikke forkyndes på sædvanlig måde, kan landsretten afvise tiltaltes anke ved kendelse – og afvisningen kan ske **forud for hovedforhandlingen**, jf. § 920, stk. 3. Før afgørelsen skal forsvareren og anklagemyndigheden have adgang til at udtale sig og gives frist for bemærkninger. Den udtrykkelige hjemmel til forhåndsafvisning og høringskravet blev indsat ved 2021-loven.

Hjemlen forudsætter dog, at afvisningsgrunden reelt beror på tiltaltes forhold. Højesteret satte grænsen i [sag 20/2017](#). Tiltalte var flyttet til Sverige, og syv forkyndelsesforsøg var mislykkedes, men to dage før hovedforhandlingen meddelte hun sygdom og varslede en lægeerklæring. Landsretten afviste anken dagen før retsmødet. Højesteret ophævede kendelsen:

"Højesteret finder, at der i lighed med bestemmelsen i retsplejelovens § 920, stk. 2, ikke er hjemmel til at afvise tiltaltes anke efter § 920, stk. 3, hvis det er oplyst, at tiltalte som følge af lovligt forfald ikke kan give møde til hovedforhandlingen."

Retten skal i stedet tage stilling til forfaldspåstandens rigtighed i forbindelse med selve retsmødet, og afgørelsen skal i givet fald træffes under medvirken af domsmænd, jf. [§ 91, stk. 2](#).

Hvor tiltalte derimod bevidst har gjort sig utilgængelig, anvendes bestemmelsen efter sin ordlyd. I [SS-380/2012-OLR](#) afvistes anken fra en tiltalt, der havde frafaldet forhandling i byretten og hvor indkaldelsen ikke kunne forkyndes, og i [SS-2598/2018-VLR](#) blev bevisanken afvist efter § 920, stk. 3, hvorefter anklagemyndighedens skærpesesanke blev fremmet i tiltaltes fravær.

Problemstillingen har fået en ny dimension i sager om varig mødeudygtighed. Procesbevillingsnævnet meddelte i [j.nr. 25/19560](#) 3.-instansbevilling i en sag, hvor landsretten uden direkte hjemmel havde gennemført hovedforhandlingen i tiltaltes fravær under henvisning til "ganske særlige omstændigheder", fordi tiltaltes psykiske lidelse – udløst og forværret af indkaldelserne – gjorde ham varigt ude af stand til at møde.

LOV	Retsplejeloven § 91, stk. 2	Retsplejeloven § 920, stk. 3	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets ophævelse af landsretsafvisning: Krav til behandling af udeblivelse og lovligt forfald i ankesager		23.08.2017
	Landsretten · Landsretten afviser bevisanke og fremmer sag som udmålingsanke trods manglende forkyndelse for tiltalte		08.04.2019
	Landsretten · Anke afvist grundet manglende forkyndelse og tiltaltes udeblivelse		27.06.2012
	Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om gennemførelse af straffesags hovedforhandling i landsretten uden tiltaltes tilstedeværelse pga. varig psykisk lidelse		31.10.2025

§ 14 Skriftlig behandling af revisionsankers – §§ 930 a og 930 b

Mundtlighedsprincippet er fraveget for revisionsankers i to trin. Efter [§ 930 a](#) kan retten **med parternes samtykke** bestemme, at ankesagen afgøres uden mundtlig hovedforhandling, når parterne nedlægger samstemmende påstande. Muligheden blev indført i 2014, og begrundelsen refereres i 2024-forarbejderne:

"[...] fordi det blev anset for uforholdsmæssigt besværligt at afholde en mundtlig forhandling, hvor mange mennesker skal være til stede samtidig, når anklagemyndigheden og tiltalte var enige om, hvilket resultat ankesagen bør få."

Ved 2024-reformen kom [§ 930 b](#) til: retten kan **efter høring af parterne** – altså uden krav om samtykke – bestemme, at en ankesag, som skal afgøres uden lægdommere, afgøres uden mundtlig hovedforhandling, medmindre særlige grunde taler herimod. De almindelige bemærkninger fastslår kort, at "aftalepartierne er enige om, at revisionsankers uden domsmænd skal kunne afgøres uden mundtlig forhandling".

Rækkevidden af den nye bestemmelse afhænger derfor af, hvornår der medvirker domsmænd i en revisionsanke. Forarbejderne opsummerer: der medvirker domsmænd, hvis der har medvirket nævninger eller domsmænd i byretten, hvis der for landsretten bliver spørgsmål om fængselsstraf, eller hvis sagen skønnes at være af særlig indgribende betydning eller særlig offentlig interesse, jf. § 689, stk. 3. Men netop i en række færdselssager – spirituskørsel, kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer, kørsel uden kørekort, kørsel i frakendelsestiden og de groveste hastighedsovertrædelser – medvirker der ikke domsmænd, selv om

der bliver spørgsmål om fængsel, jf. færdselslovens § 119, stk. 3. Det er navnlig disse sager, der efter § 930 b kan afgøres skriftligt.

De skriftlige behandlingsformer er udtrykkeligt afskåret ved bevisanker: § 917, stk. 1 fastslår, at reglerne i §§ 926-930 b ikke finder anvendelse, når anken omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld. Ved beregningen af fristen for at søge 3.-instansbevilling finder § 904, stk. 3 tilsvarende anvendelse, hvis sagen er behandlet efter §§ 930 a eller 930 b, jf. § 932, stk. 2.

At skriftlig behandling ikke er ensbetydende med begrænset prøvelse, illustreres af sag 56/2016, hvor Højesteret på skriftligt grundlag ophævede og hjemviste en landsretsdom, fordi en domsmand fremstod som sovende under afspilningen af en videoafhøring af den forurettede.

LOV

Retsplejelovent § 917, stk. 1

Retsplejelovent § 930a

Retsplejelovent § 930b

Retsplejelovent § 932, stk. 2

PRAKSIS Højesteret · Ophævelse og hjemvisning af straffesag grundet sovende domsmand under bevisførelsen 23.09.2016

Landsrettens prøvelse: bundethed af ankegrundene, ex

§ 15 officio-prøvelse og rettergangsfejl

Landsretten kan som udgangspunkt kun afgøre, om dommen skal ændres eller ophæves af de grunde, der er anført til støtte for anken, jf. § 927, stk. 1. Der gælder to undtagelser: er kun rettergangsfejl påberåbt, kan retten – hvis dommen ikke ophæves af den grund – alligevel afgøre, om loven er urigtigt anvendt til skade for tiltalte, eller om straffen er uforholdsmæssig høj (nr. 1); og finder retten, at en væsentlig regel til beskyttelse af tiltalte er tilsidesat på en måde, der gør domfældelsens rigtighed tvivlsom, kan retten ophæve og hjemvise (nr. 2). Efter § 927, stk. 2 kan de anførte og de ex officio prøvede forhold tillige tages i betragtning for medtiltalte eller lovovertrædelser, hvor dommen ikke er anket.

Den materielle tærskel for ophævelse på grund af rettergangsfejl fremgår af § 925, stk. 1: fejlen medfører kun ophævelse, hvis "det må antages, at overholdelse af den pågældende regel kunne have medført, at sagen fik et andet udfald".

Praksis viser en klar linje mellem alvorlige og ikke-udfaldsrelevante fejl:

Afgørelse	Fejl	Udfald
SS-891/2012-VLR	Politiets urigtige grundlag for at tilbageholde dokumenter og manglende fornyet prøvelse af aktindsigt	Dom ophævet og hjemvist
SS-2712/2016-OLR	Hovedforhandling gennemført uden den beskikkede forsvarers tilstedeværelse, hvor tiltalte var uforberedt på vidnebevis	Dom ophævet og hjemvist
Sag 56/2016	Domsmand fremstod sovende under afspilning af videoafhøring	Dom ophævet og hjemvist
Sag 93/2025	Tvivl om kvaliteten af somalisk tolkning i byretten	Ikke ophævet – ny hovedforhandling i landsretten med anden tolk

I [sag 93/2025](#) fastslog Højesteret, at utilstrækkelig tolkning som udgangspunkt skaber en formodning for, at fejlen har haft betydning for udfaldet, jf. [§ 149](#) og EMRK artikel 6, stk. 3, litra e – men at formodningen ikke var udløst konkret:

"Højesteret finder herefter, at der ikke er skabt en sådan tvivl om kvaliteten af tolkningen i byretten, at byrettens dom skal ophæves."

Har en part støttet anken på forhold, der kan føre til ny realitetsdom, kan modparten efter [§ 926, stk. 1](#) – uanset fristudløb – påstå dommen ophævet på grund af fejl, der kan føre til hjemvisning, mod rettidig meddelelse herom.

En ankesags berømmelse kan i sig selv rejse konventionsretlige spørgsmål. I [sag 70/2025](#) prøvede Højesteret Østre Landsrets berømmelse af en omfattende ankesag med ca. 2,5 års ventetid og fandt ikke grundlag for at ændre berømmelsen, men pålagde landsretten en løbende monitoreringspligt. Tilsvarende berømmelseshensyn fremgår af [SS-1834/2025-OLR](#) om en ankesag med ni tiltalte berømmet til efteråret 2027. Den selvstændige kompensation for lang sagsbehandlingstid behandles under [lang-sagsbehandlingstid](#).

LOV

[Retsplejeloven § 149](#)
[Retsplejeloven § 925, stk. 1-2](#)
[Retsplejeloven § 926, stk. 1-2](#)
[Retsplejeloven § 927, stk. 1-2](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om hjemvisning ved utilstrækkelig tolkning i straffesag	20.02.2026
	Højesteret · Højesterets prøvelse af landsrettens berømmelse af en omfattende straffesag i forhold til kravet om rettergang inden rimelig tid	12.02.2026
	Højesteret · Ophævelse og hjemvisning af straffesag grundet sovende domsmand under bevisførelsen	23.09.2016
	Landsretten · Østre Landsret berammer omfattende nævningsag med ni tiltalte – dom oplæses ikke ved hovedforhandlingens begyndelse	07.10.2025
	Landsretten · Dom Ophævet og Hjemvist: Sagsbehandling Uden Beskikket Forsvarer	09.06.2017
	Landsretten · Vestre Landsret ophæver narkodom på grund af alvorlige rettergangsfejl vedrørende aktindsigt	10.12.2012

3.-instansbevilling til Højesteret efter § 932 og prøvelsens grænser efter § 933

§ 16

Landsrettens domme i straffesager kan **kun** ankes til Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. [§ 932, stk. 1](#). Betingelsen er, at sagen er af principiel karakter, eller at særlige grunde i øvrigt taler derfor, og tilladelsen kan efter samme bestemmelse **begrænses til en del af sagen, herunder med hensyn til de grunde, hvorpå anken kan støttes**, hvis særlige grunde taler for det. Ansøgningsfristen er 14 dage fra dommens afsigelse, dog med mulighed for undtagelsesvis tilladelse inden 1 år, jf. [§ 932, stk. 2](#).

Ankegrundene er snævrere end i 2. instans. Efter [§ 933, stk. 2](#) kan anke ske under henvisning til grundene i § 912, stk. 1, nr. 1-3 – men **ikke** nr. 4 om bevisbedømmelsen. Rigsadvokatmeddelelsen formulerer det præcist:

"Sagen kan ikke ankes til Højesteret med påstand om, at spørgsmålet om, hvorvidt tiltalte skal dømmes, er urigtigt afgjort som følge af fejlagtig bedømmelse af beviserne i sagen, jf. § 912, stk. 1, nr. 4 (bevisanke), idet der ikke er henvist til den bestemmelse i § 933, stk. 2. Højesteret kan dog godt tage stilling til, om det faktum, som landsretten har lagt til grund, kan føre til det resultat, som landsretten er nået til."

Se [Rigsadvokatmeddelelsen om procesbevillinger, pkt. 4.1.1](#). Ansøgning om tredjeinstansbevilling indgives i alle tilfælde af Rigsadvokaten eller efter aftale med Rigsadvokaten, og statsadvokatens indstilling skal udtrykkeligt forholde sig til, om der bør ansøges om en **begrænset** bevilling, jf. [pkt. 3.1.1](#).

Rækkevidden af en tilladelse, der *ikke* er udtrykkeligt begrænset, er afklaret på det civile område i [BS-50859/2020-HJR](#): når nævnet ikke eksplicit har begrænset tilladelsen, omfatter ankesagen hele landsrettens dom, selv om ansøgningen kun angik et delspørgsmål. Betragtningen har naturlig overførselsværdi til § 932, stk. 1, 3. pkt.

Eksempler på meddelte 3.-instansbevillinger i straffesager illustrerer, hvad "principiel karakter" dækker: strafniveauet for forsøg på voldtægt under den samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse ([j.nr. 24/21101](#)), beregningen af foranstaltningsskærpelsen i grønlandsk kriminalret ([j.nr. 23/47809](#)), hjemlen til videodeltagelse i sager med udvisningspåstand ([j.nr. 22/07205](#)) og rækkevidden af "ganske særlige omstændigheder" ved varig mødeudygtighed ([j.nr. 25/19560](#)).

Efter [§ 932, stk. 3](#) kan Højesteret beslutte, at fuldbyrdelsen udsættes eller standses, når ansøgning er indgivet – og det sker i hvert fald, når anke tillades. Rigsadvokatmeddelelsen beskriver Højesterets praksis som "meget restriktiv" og henviser til **U 2013.2972 H**: det er ikke tilstrækkeligt, at anken vil angå spørgsmål, der kan begrunde tilladelse; det indgår også, om formålet med anketilladelsen vil forspildes, navnlig ved risiko for uoprettelig skade.

Endelig følger det af [§ 933, stk. 1](#), at §§ 903, stk. 4, 905, stk. 1 og 3, 906, 907, stk. 2-4, 910, stk. 1 og 2, og § 913 finder tilsvarende anvendelse ved iværksættelse af anke til Højesteret – og af [§ 933, stk. 3](#), at sager om opløsning af politiske foreninger altid kan indbringes for Højesteret.

LOV	Retsplejeloven § 932, stk. 1-3	Retsplejeloven § 933, stk. 1-3	Retsplejeloven § 934
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om omfanget af en ankesag 02.05.2022 Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om gennemførelse af straffesags hovedforhandling i landsretten uden tiltaltes tilstedeværelse pga. varig psykisk lidelse 31.10.2025 Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet meddeler 3.-instansbevilling om strafudmåling for forsøg på voldtægt begået under fastholdelse på hotelværelse (j.nr. 24/21101) 03.12.2024 Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling i grønlandsk sag om foranstaltningsskærpelsen ved seksuelt overgreb mod en 16-årig (kriminallovens § 77, stk. 3) 29.05.2024 Procesbevillingsnævnet · 3.-instansbevilling: Retsplejelovens § 854, stk. 1 hjemler ikke videodeltagelse i straffesag med udvisningspåstand 07.10.2022		

Ankebegrænsningerne og retten til appel efter EMRK 7.

§ 17 tillægsprotokol artikel 2

Den danske appelmodel – begrænset ankeadgang i bagatelsager, procesbevilling som ventil og en tredje instans uden bevisprøvelse – er blevet prøvet mod artikel 2 i 7. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter enhver domfældt skal have ret til at få "skyldsspørgsmålet eller strafudmålingen prøvet ved en højere domstol", idet udøvelsen af retten og de grunde, den kan udøves på, fastsættes ved lov, og idet retten kan undtages for mindre alvorlige overtrædelser.

Menneskerettighedskommissionen tog stilling i [Nielsen mod Danmark \(19028/91\)](#). Klageren var i en nævningsag ved Vestre Landsret fundet skyldig i vold og trusler og idømt forvaring, men kunne efter dansk ret ikke få skyldsspørgsmålets bevisbedømmelse prøvet ved Højesteret. Kommissionen udtalte:

"... Article 2 para. 1 of Protocol No. 7 ... does not specify its scope or actual implementation. As the reference to the grounds for the review to be governed by national law clearly shows the States have a discretion as to the modalities for the exercise of the right of review."

"... such examination by this tribunal may be a limited review, provided the limitations under the law would not make such a review meaningless."

Da klageren faktisk kunne anke – og gjorde det – med påstand om, at straffen var uforholdsmæssig, og desuden kunne have påberåbt sig rettergangsfejl og urigtig retsbelæring, var appelretten opretholdt. Klagen blev afvist som åbenbart grundløs. Samme resultat nåede Kommissionen i [Jakobsen mod Danmark \(22015/93\)](#), hvor den begrænsede prøvelse af nævningsager til retsspørgsmål og strafudmåling ikke gjorde appelretten meningsløs.

De to afgørelser angår den før-2008 gældende nævningeordning, hvor nævningsagerne blev behandlet i landsretten som 1. instans. Efter domstolsreformen behandles nævningsager i byretten, og landsretten foretager en fuld prøvelse – jf. reglerne om nævningsagers behandling i landsretten. Argumentationen er derimod fortsat aktuell for **§ 933, stk. 2**: at Højesteret ikke prøver bevisbedømmelsen, er efter Kommissionens praksis en tilladelig "limited review".

Den konventionsretlige tærskel har også været påberåbt over for afvisningsreglerne. I [SS-2598/2018-VLR](#) afviste Vestre Landsret et EMRK artikel 6-anbringende, fordi den manglende underretning skyldtes tiltaltes egne forhold, og i [SS-56/2025-HJR](#) gjorde tiltalte gældende, at afvisningen reelt afskar to-instansbehandlingen – et anbringende, Højesteret ikke behøvede at tage selvstændigt stilling til, fordi udmålingsanken blev hjemvist. Om retten til retfærdig rettergang i øvrigt henvises til [emrk-artikel-6-retfaerdig-rettergang](#).

LOV	Retsplejeloven § 912, stk. 1	Retsplejeloven § 933, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Landsret burde have fremmet udmålingsanke efter tiltaltes forsinkelse – særlige omstændigheder ved manglende personundersøgelse og utilgængelig tilståelsesforklaring gjorde det undtagelsesvist nødvendigt		16.12.2025
	Menneskerettighedsdomstolen · Jakobsen mod Danmark: Begrænsning af ankemuligheder i nævningsager og retten til prøvelse ved en højere instans		30.11.1994
	Menneskerettighedsdomstolen · Begrænsning af prøvelsesret i danske nævningsager vedrørende skyldsspørgsmål		09.09.1992
	Landsretten · Landsretten afviser bevisanke og fremmer sag som udmålingsanke trods manglende forkyndelse for tiltalte		08.04.2019

§ 18 Sammenfatning: ankeadgangens fire flaskehalse

Praksis efter retsplejelovens kapitel 82-83 kan sammenfattes i fire flaskehalse, som en ankesag skal igennem.

1. Sanktionsfiltret (§ 902). Efter 2024-reformen er den frie ankeadgang forbeholdt domme med andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation og færdselsfrakendelse – eller med en samlet bøde/konfiskation over 20.000 kr. Højesterets afgørelse i [SS-78/2025-HJR](#) viser, at filtret anvendes efter sin ordlyd, også hvor tiltalte reelt ikke er pålagt nogen økonomisk byrde. Alternativet er procesbevilling efter [§ 903](#).

2. Fristfiltret (§§ 904, 908, 910). 14-dagesfristen håndhæves stramt, men med to sikkerhedsventiler: den forskudte fristberegning ved forkyndte domme og udeblivelsesdomme, og oprejsning efter § 910, stk. 2, når overskridelsen ikke kan tilregnes parten. Sammenholdt viser [sag 145/2018](#) og [SS-3341/2017-OLR](#), at grænsen går ved, om tiltalte selv har efterladt forsvareren et realistisk ekspeditionsvindue.

3. Omfangsfiltret (§§ 905, 912). Den, der anker begrænset, giver samtidig afkald på det, der ikke ankes – men afkaldet er ikke absolut: udvidelse kan tillades efter § 910, stk. 2, jf. [SS-2119/2014-OLR](#). Omvendt er anklagemyndighedens kontraanke ikke spejlbundet af tiltaltes anke, jf. [SS-14/2015-HJR](#) – en begrænset udmålingsanke kan derfor udløse en fuld bevisprøvelse til skade for tiltalte.

4. Fremmødefiltret (§ 920). Efter 2021-reformen er afvisning ved udeblivelse hovedreglen for **alle** tiltaltes anker, og undtagelsen administreres restriktivt. [SS-56/2025-HJR](#) er indtil videre det klareste eksempel på, hvornår undtagelsen slår igennem: når landsretten savner byrettens forklaringsgrundlag, og nyt personundersøgelsesmateriale peger på en væsentligt mildere sanktion.

For tredje instans gælder et femte og strengere filter: procesbevilling efter § 932, eventuelt begrænset til bestemte ankegrunde, og en prøvelse, der efter § 933, stk. 2 aldrig omfatter bevisbedømmelsen af skyldsspørgsmålet.

Afgrænsningsmæssigt bemærkes, at kære af kendelser og beslutninger – herunder kærefrister og 3.-instansbevilling for kæremål efter §§ 968, 968 a og 973 – falder uden for denne oversigt og behandles under [kaereadgang](#). Spørgsmål om varetægtsfængsling under anke behandles under [varetaegtsfaengsling](#)-, forsvarerbeskikkelse i ankeinstansen under [beskikkelse-af-forsvarer](#), og strafnedsættelse ved tilståelse afgivet først under anken under [tilstaaelsesarbat](#).

LOV

[Retsplejeloven § 902, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 910, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 920, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 932, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 933, stk. 2](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Strafbortfald fritager ikke tiltalte fra ankebegrænsning i retsplejelovens § 902, stk. 2	26.01.2026
	Højesteret · Højesteret: Landsret burde have fremmet udmålingsanke efter tiltaltes forsinkelse – særlige omstændigheder ved manglende personundersøgelse og utilgængelig tilståelsesforklaring gjorde det undtagelsesvist nødvendigt	16.12.2025
	Højesteret · Admittance af for sent indgivet anke i straffesag grundet manglende tilregnelser til tiltalte	16.01.2019
	Højesteret · Højesteret stadfæster landsretskendelse om anklagemyndighedens kontraanke efter ankefristens udløb	11.05.2015
	Landsretten · Anke afvist på grund af for sen indgivelse trods mulig forsvarerfejl	12.03.2018
	Landsretten · Anklagemyndighedens kontraanke efter anke af strafudmåling	19.09.2014

REFERENCE Lovgrundlag

10 paragraffer

Retsplejeloven § 902	stk. 1-3	Retsplejeloven § 903	stk. 1
Retsplejeloven § 904		Retsplejeloven § 905	stk. 1
Retsplejeloven § 907		Retsplejeloven § 910	stk. 2
Retsplejeloven § 912	stk. 1	Retsplejeloven § 920	stk. 2

Retsplejeloven § 924

Retsplejeloven § 932

stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

50 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

13

20.02.2026	Højesterets kendelse om hjemvisning ved utilstrækkelig tolkning i straffesag	93-2025
12.02.2026	Højesterets prøvelse af landsrettens berømmelse af en omfattende straffesag i forhold til kravet om rettergang inden rimelig tid	70-2025
26.01.2026	Højesteret: Strafbortfald fritager ikke tiltalte fra ankebegrænsning i retsplejelovens § 902, stk. 2	10519-12402
16.12.2025	Højesteret: Landsret burde have fremmet udmålingsanke efter tiltaltes forsinkelse – særlige omstændigheder ved manglende personundersøgelse og utilgængelig tilståelsesforklaring gjorde det undtagelsesvist nødvendigt	10741-12765
12.08.2022	Højesterets kendelse stadfæster afvisning af bevisanke grundet udeblivelse	2118-2526
02.05.2022	Højesterets kendelse om omfanget af en ankesag	2110-2515
02.11.2020	Højesterets dom om tiltaltes adgang til selvstændig formildelsespåstand ved anklagemyndighedens anke efter fristens udløb	44-2020
16.01.2019	Admittance af for sent indgivet anke i straffesag grundet manglende tilregnelser til tiltalte	145-2018
23.08.2017	Højesterets ophævelse af landsretsafvisning: Krav til behandling af udeblivelse og lovligt forfald i ankesager	20-2017
23.08.2017	Højesterets prøvelse af afvisning af anke og sonderingen mellem bevis- og udmålingsanke	7-2017
23.09.2016	Ophævelse og hjemvisning af straffesag grundet sovende domsmand under bevisførelsen	56-2016
11.05.2015	Højesteret stadfæster landsretskendelse om anklagemyndighedens kontraanke efter ankefristens udløb	5053-6073
20.08.2007	Højesteret stadfæster tilladelse til anke trods indlevering til forkert myndighed	3123-3713

MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

2

30.11.1994	Jakobsen mod Danmark: Begrænsning af ankemuligheder i nævningsager og retten til prøvelse ved en højere instans	22015/93
09.09.1992	Begrænsning af prøvelsesret i danske nævningsager vedrørende skyldsspørgsmål	19028/91

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

27

07.10.2025	Østre Landsret berammer omfattende nævningsag med ni tiltalte – dom oplæses ikke ved hovedforhandlingens begyndelse	10881-13991

18.07.2025	Kendelse om udeblivelsesdom (§ 897) i færdselsstraffesag: Landsretten hjemviste sagen til vurdering af strafpotentiale	S-0588-25
17.06.2025	Østre Landsret afviser anke i færdselssag – strafbortfald fritager ikke fra krav om procesbevillingsnævnets tilladelse	10086-11820
21.01.2025	Vestre Landsret afviste ankesag på grund af tiltaltes udeblivelse	9788-11441
04.06.2024	Landsrettens afvisning af anke grundet manglende dokumentation for lovligt forfald	9606-11199
24.04.2024	Landsrettens afgørelse om ikke at afvise for sen anke i sag om æreskrænkelser	9537-11109
19.09.2022	Anke afvist som for sent indgivet i sag om fuldbyrdelse af dom	4313-5167
23.05.2022	Anke afvist grundet udeblivelse fra hovedforhandling	2806-3334
30.06.2021	Landsrettens afvisning af for sen kontraanke	2494-2974
08.12.2020	Ankesag afvist grundet tiltaltes udeblivelse	2164-2583
30.01.2020	Anklagemyndighedens anke til skade for tiltalte fundet rettidig trods PostNords fejlfrankering af anbefalet brev	S-1446-19
08.04.2019	Landsretten afviser bevisanke og fremmer sag som udmålingsanke trods manglende forkyndelse for tiltalte	6439-7723
12.03.2018	Anke afvist på grund af for sen indgivelse trods mulig forsvarerfejl	1065-1284
21.12.2017	Landsrettens kendelse om udsættelse og anholdelse i straffesag	6222-7458
09.06.2017	Dom Ophævet og Hjemvist: Sagsbehandling Uden Beskikket Forsvarer	6971-8367
14.12.2016	Kendelse om afvisning af anke grundet manglende forkyndelse af ankemeddelelse	6230-7466
21.08.2015	Anklagemyndighedens anke om skærpelse admitteres trods fremlæggelse af nye oplysninger efter ankefristens udløb	3844-4642
16.12.2014	Ankesag hævet efter frafald og salærfastsættelse	5723-6836
19.09.2014	Anklagemyndighedens kontraanke efter anke af strafudmåling	5052-6072
12.08.2014	Østre Landsret: Afvisning af kontraanke ikke taget til følge - spørgsmål om fristoverholdelse via telefax	S-3323-13
10.12.2012	Vestre Landsret ophæver narkodom på grund af alvorlige rettergangsfejl vedrørende aktindsigt	1268-1527
27.06.2012	Anke afvist grundet manglende forkyndelse og tiltaltes udeblivelse	1184-1437
16.12.2010	Anke af bøvededtagelse kræver Procesbevillingsnævnets tilladelse	3687-4414
06.11.2009	Landsret afviste anmodning om bevisanke på grund af overskredet ankefrist	5066-6089
04.06.2009	Afvisning af anke indgivet via e-mail uden efterfølgende fremsendelse af original ankemeddelelse	4732-5701
13.01.2009	Landsretten afviser anke i voldssag grundet udeblivelse	5984-7158

13.11.2007 Vestre Landsrets afvisning af ankesag grundet tiltaltes udeblivelse uden lovlig grund 6083-7284

PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 5

31.10.2025 Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om gennemførelse af straffesags hovedforhandling i landsretten uden tiltaltes tilstedeværelse pga. varig psykisk lidelse 25/19560

18.08.2025 Procesbevillingsnævnet: Appeltilladelse i færdselssag om, hvorvidt strafbortfald undtager fra ankebegrænsningen i retsplejelovens § 902, stk. 2 25/17593

03.12.2024 Procesbevillingsnævnet meddeler 3.-instansbevilling om strafudmåling for forsøg på voldtægt begået under fastholdelse på hotelværelse (j.nr. 24/21101) 24/21101

29.05.2024 Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling i grønlandsk sag om foranstaltningsskærpelsen ved seksuelt overgreb mod en 16-årig (kriminallovens § 77, stk. 3) 23/47809

07.10.2022 3.-instansbevilling: Retsplejelovens § 854, stk. 1 hjemler ikke videodeltagelse i straffesag med udvisningspåstand 22/07205

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 3

11.05.2023 Fastholdelse af kontrolafgift trods tekniske problemer med registreringslink på Syddansk Universitet park-2526

05.07.2022 Manglende p-billet ved defekte automater og brug af medlemskort som dokumentation park-1527

05.04.2019 Håndskrevet seddel erstatter ikke korrekt indstillet parkeringsskive ved teknisk defekt park-1284